

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

13. Cosmophilvs malè nec sine peccato mortali cælo se carere velle ait,
modò terrâ frui æternum possit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

liter morbum curatura videri possit, deficientibus autem probabilibus advertit adesse quasdam incertas, que obesse aequè, ac prodeesse queant. Queritur. Vtrum istas in extremo vita discrimine Lazaro adhibere possit?

Affirmat Thom. Sanch. L. I. mor. c. 9. num. 19. quia periculum accelerandi ægro mortem sufficienter compensatur spe vitam desperatam conseruandi. Negant plures, quos refert & sequitur Palao Tr. I. D. 2. p. 9. n. 5. quia applicans talen medicinam incertam, quantum est ex se, applicat causam efficientem mortis, quod utique illicitum.

Resp. Posse Cosmam applicare Lazarode sperato medicinam incertam, si vel ex levi fundamento profutura putetur. Ita Arriag. de Actib. hum. D. 24. n. 25. quia sic vim acquirit ratio sententiae affirmativæ, & eandem perdit ratio sententiae negativæ; quippe evadit ex illâ medicinâ minus periculum nocimenti, & maius fundamentum emolumenti.

XIII. Cosmophilus ita rebus immersus est terrenis, ut desideret perpetuo degere in terrâ, & Deo relinquere velit Cœlum, si sibi terram concedat. Quæritur. An graviter peccet?

Videtur non grauiter delinquere, cum præceptum nullum appareat, quod grauius violet.

Resp. Cosmophilum hoc concupiscentie amore committere peccatum mortale contra

spem divinam, quam ita tenemur habere erga Deum & Diuinam, ut ista præ omnibus concupisibilibus nobis concupiscamus iuxta illud ad Rom. 15. Ut per patientiam & consolacionem Scripturarum spem habeamus &c. Vnde etiam peccant coniuges, si desiderare se dicat, ut perpetuò convivere sibi detur in terra; n. si hoc loquendi modo indicare solùm velint vehementiam amoris coniugalis.

Ad rationem in oppositum patet ex dictis; quippe peccat Cosmophilus contra præceptum Spei diuinæ, quo iubemur non solùm suo tempore sperare cœlestia, sed etiam præ his terrena nunquam nobis desiderare.

XIV. Cunibertus Salisburgi denunciatur excommunicatus, qui absolutionem negligens fugit Coloniæ, ubi post paucos menses Cuthbertus eius concivis, reisque gnarus in eum incidit. Quæritur. **Vtrum iste vitare illum Coloniae teneatur?**

Videtur teneri. Ita Vasq. Tr. de excom. dub. 8. n. 2. Filliac. Tr. 13. c. 3. q. 7. n. 49. Bonac. D. 2. de cens. q. 2. pun. 6. §. 2. n. 48. & nonnulli alij. Quia Concilium Constantiense absque restrictione præcipit, vitare excommunicatum denuntiatum.

Resp. Cuthbertum non teneri Coloniae vitare Cunibertum. Ita Sanch. L. 2. in Decal. c. 11. n. 20. Avila p. 2. de Cens. c. 6. D. 11. d. 12. & alij. Nam excommunicatus publicus in uno loco non est censendus talis in alio, in quem